

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 18Cb/52/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120268669
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Helena Menichová
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2020:6120268669.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin pred sudkyňou JUDr. Helenou Menichovou v spore žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 24/3911, 010 01 Žilina, IČO: 50 496 166, právne zastúpeného: ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, právne zastúpenému JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom so sídlom Dvořákovo nábřeží 8/A, 811 02 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, o zaplatenie sumy 141,67 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 141,67 Eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Vo zvyšku sa žaloba zamieťa.
- III. Žalobca má nárok náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 52 %.
- IV. O výške náhrady trov konania rozhodne Okresný súd Martin samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Návrhom doručeným v rámci upomínacieho konania Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 24.3.2020 sa žalobca domáhal, aby súd vydal platobný rozkaz, ktorým by žalovanému uložil povinnosť zaplatiť mu sumu 141,67 Eur s príslušenstvom, ako aj náhradu trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 3.12.2019 došlo v Martine k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle zn. M. T., O.: X., ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bol poškodený - obchodná spoločnosť EUROPARTS, s.r.o., so sídlom Hrdinov SNP 76, 036 01 Martin, IČO: 36 386 561. K vzniku spôsobenej škody došlo prevádzkou motorového vozidla zn. W. Q., O.: X., poisteným u žalovaného. Poistná udalosť je evidovaná pod č. 9529415004 (z poistnej zmluvy č. 6571341519). Poškodený nechal vykonať opravu uvedeného motorového vozidla, na ktorú bezprostredne nadväzovalo uzavretie Zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. 82/2019 zo dňa 10.12.2019, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenému náhradné motorové vozidlo zn. M. XXXD T. U., O.: C., v čase od 10.12.2019 do 13.12.2019. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenému faktúru č. XXXXXXXX zo dňa 16.12.2019, splatnú dňa 16.12.2019, na sumu 590,- Eur s DPH. Poškodený zároveň dňa 16.12.2019 postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla vo výške 491,67 bez DPH (590,- Eur s DPH) spolu s príslušenstvom a právami s ňou spojenými na žalobcu. Z oznámenia o poistnom plnení zo dňa 28.1.2020 zaslanému žalobcovi vyplýva, že dňa 24.1.2020 došlo k skončeniu prešetrovania a následne vybaveniu poistnej udalosti. Žalovaný dňa 29.1.2020 poskytol žalobcovi poistné plnenie za prenájom náhradného motorového vozidla vo výške

350,- Eur. Krátenie poisťného plnenia bolo dôvodené vlastným určením dĺžky prenájmu náhradného vozidla, a to jej neoprávneným skrátením na 3 dni.

2. Okresný súd Banská Bystrica rozhodol vo veci na základe predložených listinných dôkazov platobným rozkazom zo dňa 16.4.2020, sp. zn. 17Up/549/2020, ktorým návrhu žalobcu v celom rozsahu vyhovel.

3. Proti uvedenému platobnému rozkazu podal žalovaný odpor. Namietal v ňom, že návrh žalobcu na vydanie platobného rozkazu nespĺňa zákonné kritériá požadované ustanovením § 132 Civilného sporového poriadku. Žalobca podľa jeho názoru nešpecifikoval základné údaje - napr. o samotnom priebehu škodovej udalosti, o mieste a čase pristavenia a prevzatia náhradného motorového vozidla. Súčasne zo samotnej zmluvy o nájme nie je zrejmé, kto predmetnú zmluvu za prenajímateľa a nájomcu uzatvára, nakoľko absentujú mená osôb pri podpisoch, ktoré sú ku zmluve pripojené. Imanentnou súčasťou žaloby je tvrdenie o existencii nájmu náhradného motorového vozidla v rozsahu 4 dní, ktoré je dokladované Zmluvou o nájme a nutnosť tohto vzťahu je zdôvodnená Čestným prehlásením zo dňa 16.12.2019, v ktorom poškodený vyhlasuje, že na zabezpečenie svojej podnikateľskej činnosti bol nevyhnutný prenájom náhradného motorového vozidla od 10.12.2019 do 13.12.2019 - nakoľko až v ten deň bol doručený krycí list poisťovne. S ohľadom na uvedené žalovaný poukázal na tú skutočnosť, že žalobca predložil Zmluvu o nájme vozidla, pričom podľa obsahu tohto dokumentu už pri jej uzavretí bolo dojednané, že nájom potrvá presne do 13.12.2019, pričom pri uzavretí tejto zmluvy nemohli zmluvné strany vedieť, kedy bude doručený krycí list žalovaného. Uvedenie presného dátumu skončenia nájmu už pri jej uzavretí preto zakladá dôvodnú pochybnosť o dôveryhodnosti Zmluvy o nájme.

4. Žalovaný v podanom odpore ďalej namietal aktívnu legitímáciu žalobcu. Podľa jeho názoru nakoľko poškodený predstavoval dlžníka žalobcu, nemohol so žalobcom platne uzatvoriť zmluvu o postúpení. Uzatvorením Zmluvy o postúpení nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu, ale v uvedenom prípade došlo k postúpeniu záväzku poškodeného, ktorý v zmysle vystavenej faktúry predstavuje práve pohľadávku žalobcu. Uvedeným postúpením došlo medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom k postúpeniu pohľadávky žalobcu, čo je v rozpore s ust. § 524 Občianskeho zákonníka. K úhrade faktúry nemohlo dôjsť ani na základe vzájomného zápočtu údajne realizovaného v žalobcom predloženej Zmluve o postúpení. Z uvedenej zmluvy totiž podľa slov žalovaného vyplýva, že prejav vôle jej účastníkov najskôr smeroval k cedovaniu pohľadávky a až následne k započítaniu údajne vzájomných pohľadávok poškodeného a žalobcu. Ak teda poškodený nebol majiteľom pohľadávky voči žalobcovi pred jej postúpením, nemohol túto pohľadávku postúpiť na žalobcu a kauzálné žalobcovi následne nemohla vzniknúť pohľadávka voči poškodenému na zaplatenie odplaty za postúpenie, ktorú následne žalobca mienil použiť na započítanie. Žalovaný považuje právny úkon postúpenia pohľadávky podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka za absolútne neplatný.

5. Žalovaný ďalej tvrdil, že žalobca vznik údajného nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla neoprel o žiadne zákonné ustanovenia. Nepreukázal tiež, že poškodený bol náhradné vozidlo nútený užívať. Predložil len Čestné prehlásenie poškodeného zo dňa 16.12.2019, pričom ide len o formulár, ktorý žalobca využíva vo viacerých súdnych sporoch bez rozdielu, preto ho žalovaný považuje za účelový.

6. V závere svojho odporu sa žalovaný odvolal na odôvodnenie v Oznámení o poisťnom plnení zo dňa 28.1.2020, v zmysle ktorého bol žalovaným priznaný nájom v rozsahu 3 dní od ukončenia opravy, a to 12.12.2019, v zmysle údajov o dodaní služby plynúcich z faktúry XXXXXXXXX, vystavenej spoločnosťou MD-Bavaria Žilina, s.r.o. poškodenému za opravu motorového vozidla. Namietol tiež žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie úroku z omeškania, pričom poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 22.11.2018, sp. zn. 3Co/145/2017.

7. V rámci repliky sa do konania vyjadroval žalobca vo vyjadrení k odporu žalovaného. K námietke žalovaného ohľadom jeho aktívnej vecnej legitímácie uviedol, že predmetom postúpenia je existujúca, resp. aspoň podmienene existujúca pohľadávka voči konkrétnemu dlžníkovi. Súdna prax v zhode s doktrínou vyvodila, že je dovolené postúpiť i pohľadávku budúcu, pokiaľ je určitá a identifikovateľná. Na postúpenie je spôsobilá aj pohľadávka, ktorej existencia je sporná alebo pohľadávka, ktorej vznik je viazaný na splnenie podmienky, to všetko však za predpokladu, že Občiansky zákonník alebo iný predpis postúpenie niektorých pohľadávok nezakazuje (Fekete, I.: Občiansky zákonník, Veľký komentár, 2. Diel, 2011, str. 1498). Žalobca faktúrou č. 0972019 zo dňa 16.12.2019 uplatnil za prenájom

náhradného vozidla podľa Zmluvy o nájme náhradného vozidla č. 82/2019 sumu vo výške 590,- Eur voči poškodenému. K zániku záväzku z predmetnej faktúry došlo započítaním pohľadávky žalobcu z titulu nájomného za poskytnuté náhradné vozidlo oproti pohľadávke poškodeného v postavení postupcu z titulu odplatného postúpenia budúcej pohľadávky. Postúpená pohľadávka zo strany postupcu mala charakter budúcej pohľadávky, keďže jej vznik bol viazaný na ďalšie právne úkony, ktoré sú obsahom predmetnej Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 16.12.2019, a to odplatosť postúpenia a vzájomné započítanie pohľadávok.

8. Pokiaľ ide o samotný vznik práva na náhradu škody v podobe odčerpania majetkových hodnôt z majetkovej sféry, žalobca poukázal na nesporný obsah dojednania Zmluvy o postúpení pohľadávky z 16.12.2019 podľa bodu 5, podľa ktorého sa zmluvné strany dohodli, že ich vzájomné nároky (na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a na úhradu nájomného za náhradné vozidlo) sa podpisom tejto zmluvy započítavajú a žalobca si bude svoju pohľadávku podľa bodu 1. vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet. Podľa slov žalobcu možno teda konštatovať splnenie všetkých zákonom predpokladaných podmienok pre priznanie žalobou uplatneného práva na náhradu skutočnej škody podľa úpravy § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s § 4 ods. 1, 2 a § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkovou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov vo výške žalovanej istiny v sume 141,67 Eur. Z hospodárskeho hľadiska má započítanie charakter plnenia, pretože veriteľ v dôsledku započítania sa dostane do rovnakej situácie, ako keby dlžník zaplatil, avšak na druhej strane by dlžník mohol od neho vymáhať splnenie svojej pohľadávky.

9. Žalobca vo vyjadrení ďalej poukázal na skutočnosť, že poškodený bol nútený v súvislosti so škodovou udalosťou zabezpečiť si náhradné vozidlo, čím mu vznikol záväzok voči prenajímateľovi preukazovaný vystavenou faktúrou, ktorý záväzok vysporiadal poškodený spôsobom nahrádzajúcim platenie - započítaním vzájomných pohľadávok s prenajímateľom, so súčasným postúpením práva poškodeného nájomcu uplatňovať si nárok z titulu nákladov na prenájom vozidla priamo prenajímateľom voči poisťovni.

10. Nároky, ktoré sú hradené z povinného zmluvného poistenia, sú vymedzené v ust. § 4 ods. 2 zákona o PZP. Nárok na náhradu peňažnej čiastky zodpovedajúcej nájomnému za užívanie náhradného vozidla z povinného zmluvného poistenia žalobca opiera o ust. § 4 ods. 2 písm. b) zákona o PZP. Z právneho hľadiska totiž ide o nárok na náhradu škody vzniknutej poškodením veci - t.j. „nabúraného“ vozidla poškodeného.

11. K námietke žalovaného ohľadom absencie náležitostí žalobného návrhu sa žalobca vyjadril v tom smere, že žalobca uplatnil svoj nárok návrhom na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní podľa zákona č. 307/2016 Z. z., ktoré je alternatívnym spôsobom uplatňovania peňažných nárokov k postupu podľa Civilného sporového poriadku, pričom uplatnený nárok nepochybne vyplýva zo skutočností uvedených žalobcom a z listín pripojených k návrhu.

12. K nutnosti prenájmu motorového vozidla žalobca poukázal na tú skutočnosť, že poškodený prišiel o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo nie vlastným zavinením, ale zavinením klienta žalovaného. Náhradné motorové vozidlo využíval poškodený na ten istý účel ako svoje vlastné vozidlo, a to primárne v súvislosti so zabezpečením svojich pracovných potrieb. Nie je preto možné od poškodeného spravodlivo požadovať, aby pre protiprávne konanie inej osoby bol obmedzený v užívaní svojho vlastníctva a aby upustil od svojho zaužívaného spôsobu fungovania.

13. Pokiaľ ide o účelnú dobu prenájmu náhradného vozidla, z Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 28.1.2020, ako aj z postupu žalovaného pri likvidácii poistnej udalosti a z podaného odporu vyplýva, že poistné plnenie bolo znížené s poukazom na dobu prenájmu. Tento postup zo strany žalovaného však podľa slov žalobcu nebol nijako konkretizovaný. Pre posúdenie nutnosti a účelnosti prenájmu postačuje len to, že v dôsledku škodovej udalosti zavinenej klientom žalovaného nemohol poškodený používať svoje motorové vozidlo a na dobu jeho opravy si musel zapožičať náhradné vozidlo, čo bolo žalobcom v konaní preukázané. Náhradu nákladov vynaložených poškodeným za náhradné motorové vozidlo je potrebné považovať za škodu súvisiacu a vyvolanú poistnou udalosťou. Pri posudzovaní nutnosti a účelnosti nákladov vzniknutých z titulu nájmu náhradného vozidla je pritom potrebné vychádzať z celkovej doby, počas ktorej bolo vozidlo poškodeného z dôvodu jeho opravy v autoservise, a tiež

zo skúmania reálnej možnosti poškodeného užívať svoje motorové vozidlo, pričom táto doba bola predloženými dôkazmi zo strany žalobcu jednoznačne preukázaná.

14. Žalovaný spolu s odporom predložil faktúru vystavenú autoservisom MD-Bavaria Žilina, s.r.o., zo dňa 12.12.2019, pričom za relevantnú a účelnú dobu nájmu náhradného vozidla považuje iba dobu opravy vozidla v trvaní troch dní. Podľa slov žalobcu však v prípade opravy poškodeného vozidla je jedným z pojmových znakov odplatnosť tohto záväzkového vzťahu, pričom oprava vozidla je ukončená až poskytnutím plnenia druhej zmluvnej strany, v danom prípade z titulu náhrady škody žalovaným. Keďže je bežnou praxou autoservisov vydať opravené motorové vozidlo poškodenému až po vydaní krycieho listu, resp. po poskytnutí poisťného plnenia poisťovňou, je dĺžka prenájmu náhradného vozidla v priamej úmere s promptnosťou šetrenia poisťnej udalosti a vydaním krycieho listu, ako tomu bolo v danom prípade. Až poskytnutím peňažného plnenia, ktoré zo sféry vplyvu poisťovne prejde do sféry vplyvu poškodeného, resp. autoservisu, je škoda na poškodenom vozidle reparovaná, pretože samotným vystavením faktúry za opravu poškodeného vozidla poškodený ešte nemá okamžitú možnosť vrátiť náhradné vozidlo. Po pripísaní plnenia na účet autoservisu, tento informoval poškodeného o možnosti prevzatia opravného vozidla a až potom bola reparovaná možnosť užívania predmetu vlastníctva.

15. Vo vzťahu k Zmluve o nájme žalobca uviedol, že námietky žalovaného viažuce sa k jej obsahu považuje za irelevantné a neopodstatnené. Zmluva o nájme spĺňa všetky podstatné náležitosti, zákon pre jej platnosť nevyžaduje uvedenie dátumu podpisu, a preto námietky žalovaného považuje žalobca za nedôvodné. Dátum prevzatia a odovzdania tak, ako vyplýva zo zmluvy, vyplýva aj z iných predložených listinných dôkazov a zo strany žalovaného ide o špekulácie.

16. Pokiaľ ide o uplatnený nárok na zaplatenie úrokov z omeškania a s ním súvisiace rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 22.11.2018, sp. zn. 3Cdo 145/2017, tu žalobca poukázal na to, že právny názor obsiahnutý v uvedenom rozhodnutí zrejme ešte nemožno považovať za výsledok ustálenej rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít v zmysle čl. 2 ods. 2 Civilného sporového poriadku, keďže tento rozsudok zatiaľ nebol publikovaný v oficiálnej Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR, ale bol doposiaľ publikovaný len na stránke www.nsud.sk <<http://www.nsud.sk>> a na webovom serveri www.najpravo.sk <<http://www.najpravo.sk>>.

17. Žalovanému bolo vyjadrenie žalobcu k jeho odporu riadne doručené, žalovaný však svoju dupliku v určenej lehote nepodal.

18. Súd dňa 22.10.2020 vykonal pojednávanie len za prítomnosti žalobcu, žalovaný svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil neodkladnými pracovnými povinnosťami, pracovnou vyťaženosťou v danom termíne, z dôvodu hospodárnosti konania, ako aj s poukazom na zhoršujúcu sa epidemiologickú situáciu. Súd vykonal dokazovanie výsluchom strany sporu, listinami doloženými do súdneho spisu a zistil nasledovný skutkový stav:

19. Zo Zmluvy o nájme č. 82/2019, uzavretej dňa 10.12.2019 medzi žalobcom ako prenajímateľom a poškodeným - obchodnou spoločnosťou EUROPARTS, s.r.o., IČO: 36 386 561, ako nájomcom, súd zistil, že na základe tejto zmluvy si nájomca prenajal osobný automobil zn. M. XXXD T., O.: O.: C., a to na dobu od 10.12.2019 do 13.12.2019. Zmluvné denné nájomné bolo dohodnuté v sume 140,- Eur, poplatok za pristavenie a odobratie vozidla 30,- Eur. Cena nájmu bola konečná, nakoľko prenajímateľ nebol platcom DPH. Na základe tejto nájomnej zmluvy mal nájomca užívať prenajaté motorové vozidlo v čase od 10.12.2019 do 13.12.2019, t. j. 4 dni, za ktorý čas prenajímateľ vyfakturoval nájomcovi faktúrou č. XXXXXXX nájomné vo výške 491,67 bez DPH (590,- Eur s DPH).

20. Zo Zmluvy o postúpení pohľadávky, uzavretej dňa 16.12.2019 medzi obchodnou spoločnosťou EUROPARTS, s.r.o., IČO: 36 386 561, ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, vyplýva, že predmetom postúpenia bola pohľadávka postupcu voči žalovanému, ktorá riešila škodu spôsobenú vozidlom zn. W. Q., O.: X., vo výške 491,67 Eur, s tým, že predmetom postúpenia je nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodou zo dňa 5.12.2019 na vozidle zn. M. T., O.: X.. Súčasťou uvedenej zmluvy je aj dojednanie o tom, že zmluvné strany si ich vzájomné nároky (na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a na úhradu nájomného za náhradné vozidlo) podpisom zmluvy vzájomne započítavajú. K zmluve bolo pripojené aj Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 16.12.2019, adresované žalovanému.

21. Na preukázanie účelu nájmu náhradného vozidla bolo žalobcom do spisu predložené Čestné prehlásenie poškodeného - obchodnej spoločnosti EUROPARTS, s.r.o., IČO: 36 386 561, zo dňa 16.12.2019, v ktorom prehlásil, že mal od žalobcu zapožičané náhradné vozidlo zn. M. XXXD T., O.: C. - od 10.12.2019 do 13.12.2019, t.j. v trvaní 4 dní, z dôvodu, že jeho vozidlo bolo po poistnej udalosti zo dňa 5.12.2019 v autoservise až do doručenia krycieho listu poisťovňou. Poškodený v čestnom prehlásení zároveň prehlásil, že po dobu opravy svojho vozidla nemal k dispozícii žiadne iné vozidlo a prenájom náhradného vozidla bol nevyhnutný z dôvodu zabezpečenia podnikateľskej činnosti.

22. Listom zo dňa 16.12.2019, označeným ako „Uplatnenie náhrady škody z postúpenej pohľadávky“, si žalobca uplatnil u žalovaného škodu z postúpenej pohľadávky.

23. Z Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 28.1.2020 vyplýva, že žalovaný dňa 24.1.2020 ukončil šetrenie poistnej udalosti. Prílohou oznámenia bol výpočet výšky poistného plnenia, z ktorého vyplýva, že žalovaný ustálil poistné plnenie na sumu 350,- Eur, nakoľko uznal dobu prenájomu náhradného motorového vozidla len v trvaní 3 dní. Čiastka 350,- Eur bola poukázaná na účet žalobcu, čo bolo preukázané výpisom z účtu Tatra banky, a.s..

24. Z Protokolu o prenájme náhradného vozidla súd zistil, že náhradné vozidlo bolo žalobcom dňa 10.12.2019 odovzdané poškodenému, pričom tento si ho toho istého dňa aj prevzal a ďalej, že náhradné vozidlo bolo poškodeným vrátené žalobcovi späť dňa 16.12.2019 a zároveň toho istého dňa bolo žalobcom späť aj prevzaté.

25. Z faktúry č. XXXXXXXX zo dňa 16.12.2019 súd zistil, že žalobca poškodenému vyfakturoval prenájom náhradného motorového vozidla za dobu 4 dní v sume 461,67 Eur bez DPH (590,- Eur s DPH).

26. Z potvrdenia autoservisu MD-Bavaria Žilina, s.r.o. je zrejmé, že poškodené vozidlo zn. M. T., O.: X., bolo prevzaté autoservisom na opravu dňa 10.12.2019 a po ukončení opravy a doručení krycieho listu zo strany žalovaného bolo dňa 13.12.2019 opravené vozidlo bezodkladne odovzdané držiteľovi.

27. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd vec právne posúdil podľa nasledovných ustanovení jednotlivých právnych predpisov:

28. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla účinného v čase uplatnenia náhrady škody (ďalej len „zákon č. 381/2011 Z. z.“) poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

29. Podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2011 Z. z. poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí.

30. Podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z. poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinností poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinností, poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poskytovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhrady škody preukázaný, b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

31. Podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie peňažného plnenia.

32. Podľa § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa ods. 6, je povinný zaplatiť úroky poškodenému z omeškania podľa osobitného predpisu.

33. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi.

34. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda, a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

35. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

36. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané a medzi stranami sporu ani nebolo sporné, že dňa 3.12.2019 došlo v Martine k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle zn. M. T., O.: X., ktorého držiteľom bol v čase nehody poškodený - obchodná spoločnosť EUROPARTS, s.r.o., IČO: 36 386 561. K vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla zn. W. Q., O.: X., v čase nehody povinne zmluve poisteného u žalovaného. Poškodený počas opravy jeho motorového vozidla uzatvoril so žalobcom dňa 10.12.2019 Zmluvu o nájme dopravného prostriedku č. 82/2019, na základe ktorej si prenajal náhradné motorové vozidlo zn. M. XXXD T., O.: C., a to v čase od 10.12.2019 do 13.12.2019. Za prenájom uvedeného vozidla zaplatil v zmysle faktúry, vystavenej žalobcom dňa 16.12.2019, sumu 491,67 Eur. Žalovaný ako poisťovňa poskytol poistné plnenie vo výške 350,- Eur. Práve rozdiel medzi skutočnou škodou a poistným plnením bol predmetom žaloby žalobcu.

37. Pokiaľ ide o námietku žalovaného, že návrh žalobcu na vydanie platobného rozkazu nespĺňa zákonné kritériá požadované v ust. § 132 Civilného sporového poriadku, tak tu sa súd stotožnil s tvrdeniami žalobcu, a sice, že konanie podľa zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov je v zmysle § 1 ods. 2 cit. zákona alternatívnym spôsobom uplatňovania peňažných nárokov k postupu podľa Civilného sporového poriadku. V zmysle ust. § 3 ods. 4 prvá veta cit. zákona uplatňovaný nárok možno odôvodnene predpokladať, ak vyplýva zo skutočností uvedených žalobcom a z listín pripojených k návrhu. Súd je toho názoru, že návrh žalobcu na vydanie platobného rozkazu spĺňal zákonné kritériá podľa § 4 zákona č. 307/2016 Z. z.. Rovnakého názoru bol aj Okresný súd Banská Bystrica, keď nárok uplatnený žalobcom v návrhu na vydanie platobného rozkazu na základe listín predložených žalobcom odôvodnene predpokladal a vo veci rozhodol platobným rozkazom. Ak ďalej žalovaný vo svojich vyjadreniach namietal, že žalobca v žalobnom návrhu nedostatočne špecifikoval skutočnosti a dôkazy, o ktoré opiera svoj návrh, tak okresný súd považoval tieto tvrdenia za neopodstatnené. Predmetný nárok na náhradu nákladov spojených s nájmom náhradného vozidla v danom prípade žalobca dostatočne konkretizoval, pričom na podporu svojich tvrdení predložil relevantné dôkazy, ktoré boli žalovanému v konaní spolu so žalobou riadne doručené. Okresný súd v tejto súvislosti zvýraznil, že je zrejmé, že predmetné listinné dôkazy preukazujúce skutočnosti uvedené v žalobe boli žalovanému doručené aj pred tým, keďže tvorili podklad pri rozhodovaní žalovaného o ukončení šetrenia poistnej udalosti a na základe toho poskytol žalovaný žalobcovi čiastočné plnenie.

38. K námietke žalovaného v súvislosti s tým, kto za žalobcu a poškodeného podpisoval Zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 16.12.2019, súd uvádza, že jednotlivé dôkazy predložené do konania žalobcom hodnotil v súlade so zásadou uvedenou v § 191 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Vyhodnotil tak, že za žalobcu uvedenú zmluvu podpisoval p. Müller (jeden z dvoch konateľov, ktorý je oprávnený konať za spoločnosť žalobcu a podpisovať písomnosti samostatne), totožný podpis uvedeného konateľa sa nachádza aj na Zmluve o nájme č. 82/2019 zo dňa 10.12.2019, pričom z predloženého plnomocenstva, udeleného na zastupovanie v tomto konaní advokátskej kancelárii zo dňa 9.3.2020, je zrejmé, že túto listinu podpísal p. Z. (druhý konateľ žalobcu), pričom uvedený podpis nie je totožný s podpisom na Zmluve o postúpení pohľadávky. Za poškodeného podpisoval predmetnú zmluvu p. H. (ako jediný konateľ obchodnej spoločnosti EUROPARTS, s.r.o., IČO: 36 386 561), podpis p. H. sa nachádza aj na Protokole o prenájme náhradného vozidla, ktorý dokument predložil do súdneho konania žalobca pri podaní návrhu na vydanie platobného rozkazu. Zmluva o nájme obsahovala predpísané náležitosti v zmysle ust. § 630 a nasl. Obchodného zákonníka.

39. Pokiaľ ide o žalovaným namietaný nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, súd mal preukázané, že došlo k právnemu nástupníctvu žalobcu vo vzťahu k žalovanej pohľadávke, a to na

základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 16.12.2019, uzavretej medzi EUROPARTS, s.r.o., IČO: 36 386 561, ako postupcom a žalobcom ako postupníkom. V zmysle uvedenej zmluvy o postúpení pohľadávky totiž postupca postúpil postupníkovi pohľadávku vo výške 491,67 Eur bez DPH, ktorú mal voči žalovanému z titulu riešenia škody spôsobenej vozidlom zn. W. Q., O.: X., z titulu jeho nároku voči poisťovni podľa § 4 zák. č. 381/2001 Z. z., kde išlo o nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodou zo dňa 5.12.2019 na vozidle zn. M. T., O.: X. (bod 1. a 2. zmluvy). V bode 4. predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávky sa zmluvné strany zároveň dohodli, že postúpenie pohľadávky uvedenej v bode 1. je odplatné, pričom odplata za postúpenie pohľadávky predstavuje sumu 491,67 Eur, ktorá zodpovedá faktúre č. XXXXXXXX, vystavenej žalobcom ako prenajímateľom postupcovi ako nájomcovi náhradného motorového vozidla zn. M. XXXD T., O.: C.. Ďalej sa zmluvné strany v bode 5. zmluvy o postúpení pohľadávky dohodli, že ich vzájomné nároky (na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a na úhradu nájomného za náhradné vozidlo) podpisom tejto zmluvy započítavajú, pričom žalobca si bude pohľadávku podľa bodu 1. vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet.

40. Súd sa s tvrdeniami žalovaného ohľadom nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu uvedenými v podanom odpore nestotožnil. Súd má za to, že v čase postúpenia pohľadávky postupcu, t.j. poškodeného, sa jednalo o existujúcu pohľadávku, ktorá vznikla z dôvodu uzavretej zmluvy o nájme, kedy nájom preukázateľne trval od 10.12.2019 do 13.12.2019. Vznik pohľadávky žalobcu ako prenajímateľa za celú dobu nájmu nastal dňa 13.12.2019, kedy došlo k ukončeniu nájmu. Vystavená faktúra určuje dobu plnenia existujúcej pohľadávky, kde doba plnenia bola stanovená vo forme splatnosti do 16.12.2019. V uvedenej faktúre bolo vymedzené časové obdobie, v ktorom bol dlžník, t.j. poškodený a zároveň nájomca povinný splniť si svoj záväzok vyplývajúci zo zmluvy o nájme. Keďže išlo o existujúcu pohľadávku, v zmluve o postúpení pohľadávky zo dňa 16.12.2019 bolo dohodnuté, že k úhrade tejto pohľadávky došlo na základe vzájomného zápočtu (čo je jeden zo zákonných spôsobov zániku záväzku, resp. spôsobov úhrady podľa § 580 Občianskeho zákonníka v spojení s § 581 ods. 3 Občianskeho zákonníka), a teda žalobca vstúpil do práv a povinností poškodeného, čím je daná jeho aktívna vecná legitímácia v tomto konaní. Skutočnosť, že došlo k prevodu práva medzi žalobcom a poškodeným a súčasne k úhrade predmetnej faktúry započítaním nespôsobuje rozpor s ustanovením § 524 Občianskeho zákonníka či neexistenciu nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. Zmluva o postúpení pohľadávky svedčí o tom, že došlo k úhrade faktúry a zároveň k postúpeniu pohľadávky. Zákonný nárok na náhradu nákladov účelne vynaložených za prenájom náhradného vozidla voči žalovanému tak zostáva zachovaný. Zmenila sa len osoba oprávnená domáhať sa uspokojenia predmetnej pohľadávky. Dlžníkom v tomto prípade je žalovaný, nakoľko v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k úhrade faktúry, a teda aj k vzniku škody. Takéto postúpenie pohľadávky ani podľa rozhodovacej praxe všeobecných súdov neodporuje zákonu. Podľa zmluvy o postúpení pohľadávky poškodený tak v rámci jedného dokumentu súčasne uhradil predmetnú faktúru za nájom, čím došlo k vzniku škody a zároveň postúpil žalobcovi za odplatu svoj nárok na náhradu škody voči žalovanému, čím došlo k reálnemu úbytku v majetkovej sfére žalobcu. V tejto súvislosti tiež súd poukazuje na to, že žalovaný uhradil žalobcovi časť nároku na poistné plnenie vo výške 350,- Eur, čím ho považoval za veriteľa v súvislosti s touto náhradou škody postúpenej pohľadávky, a uvedeným čiastočným plnením potvrdil aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu. Vzhľadom na uvedené predmetnú zmluvu o postúpení pohľadávky nemožno považovať za absolútne neplatný právny úkon ako to tvrdí žalovaný.

41. Existenciu a vznik škody mal súd vzhľadom na vyššie uvedené za preukázané. S poukazom na ust. § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z. z. vzniklo poistenému z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ, t.j. žalovaný, nahradil za neho poškodenému (v danom prípade žalobcovi ako právnenému nástupcovi poškodeného) uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením veci. S poukazom na ust. § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. žalobca ako právny nástupca poškodeného bol potom oprávnený uplatniť si svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi, t.j. žalovanému. Škodu a jej výšku žalobca definoval ako rozdiel medzi nákladmi na prenájom náhradného vozidla a sumou vyplatenou žalovaným. Táto škoda, ako suma o ktorú žalovaný krátil poistné plnenie, bola predmetom žaloby a súd vyhodnotil krátenie poistného plnenia žalovaným ako nedôvodné. Škoda spočívala v tom, že poškodený vynaložil náklady na vypožičanie náhradného vozidla a túto škodu je povinný žalovaný nahradiť v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov.

42. Nutnosť a účelnosť vynaložených nákladov spojených so zabezpečením náhradného motorového vozidla za dobu opravy poškodeného vozidla z titulu škodovej udalosti, ktorá bola zavinená klientom žalovaného, podľa názoru súdu bola žalobcom preukázaná. Poškodený, teda právny predchodca žalobcu z titulu škodovej udalosti nemohol svoje motorové vozidlo užívať a dôvodne si zabezpečil náhradné vozidlo, preto aj náklady spojené so zabezpečením tohto náhradného vozidla, a to nájomné, ktoré bolo preukázané, že teda bolo zaplatené, patrí do právneho nároku poškodenia. Poškodený bol nútený vynaložiť náklady súvisiace so zabezpečením motorového vozidla spôsobom jeho prenájmu, keďže po dobu opravy nemohol používať svoje motorové vozidlo. Škoda v tejto súvislosti vzniknutá na strane poškodeného, je škodou v rozsahu účelne vynaložených nákladov na nájom tohto náhradného motorového vozidla. Skutočnou škodou bolo nájomné za prenajaté motorové vozidlo, k prenájomu ktorého bol poškodený donútený poisťovňou, za ktorú zodpovedá klient žalovaného. Škoda spočívajúca v tom, že poškodený vynaložil náklady na zapožičanie osobného automobilu, prípadne aj vyššie náklady v porovnaní s nákladmi, ktoré by inak vynaložil na prevádzku svojho automobilu, ktorý nemohol používať v dôsledku poškodenia, je potrebné považovať za skutočnú škodu, ktorú je škodca povinný nahradiť v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov. To, že takáto škoda v majetkovej sfére poškodeného ako právneho predchodcu žalobcu aj nastala, bolo preukázané tým, že došlo k úhrade nájomného, a to vo forme započítania s pohľadávkou prenajímateľa. Úhradou nájomného v sfére poškodeného nastala ujma, ktorá bola preukázaná v konaní jednak faktúrou a jednak samotnou zmluvou o postúpení pohľadávky, uzavretím ktorej došlo k započítaniu, a teda k úhrade predmetnej ujmy. Náhrada nákladov za používanie motorového vozidla len reparuje poškodenému stav, keď nemohol z titulu poisťovnej udalosti používať svoje motorové vozidlo. Pokiaľ išlo o výšku nákladov z titulu doby nájmu na zapožičanie náhradného motorového vozidla, tak za skutočnú škodu spočívajúcu v nákladoch na prenájom náhradného motorového vozidla sa považujú náklady, ktoré boli nutne a účelne vynaložené na požičanie náhradného vozidla, čo žalobca v konaní v rámci svojej dôkaznej povinnosti preukázal. Poškodený, v danom prípade právny predchodca žalobcu preukázal, že z titulu poisťovnej udalosti nemohol motorové vozidlo používať. Toto sa nachádzalo v oprave, a preto počas celej nevyhnutej doby opravy vozidla bol poškodený nútený vynaložiť náklady za nájom náhradného motorového vozidla, ktoré náklady boli nutne a účelne vynaložené, a ktoré by inak nevznikli, ak by poškodený mohol používať svoje vlastné vozidlo.

43. Žalovaný uznal dobu prenájmu náhradného motorového vozidla v trvaní troch dní, keď vychádzal z faktúry č. XXXXXXXX, vystavenej autoservisom MD-Bavaria Žilina, s.r.o., z ktorej vyplýva dátum dodania tovaru/služby 12.12.2019. Pri posudzovaní účelnosti prenájmu motorového vozidla aj v kontexte celkovej dĺžky tohto nájmu je potrebné vychádzať predovšetkým zo skúmania reálnej možnosti poškodeného užívať si svoje motorové vozidlo. Z vykonaných dôkazov vyplýva, že motorové vozidlo bolo v servise v čase od 10.12.2019 do 13.12.2019, kedy po doručení krycieho listu bolo autoservisom vrátené žalovanému. Z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by poškodený akýmkoľvek spôsobom mal možnosť dobu opravy svojho poškodeného motorového vozidla ovplyvniť, a preto sa nemôže jednať o okolnosť, ktorá by prípadne vylučovala nutnosť a účelnosť nákladov vynaložených na zabezpečenie náhradného motorového vozidla. Súd preto zhodne so žalobcom ustálil dobu nájmu v dĺžke 4 dni, z ktorej doby s prihliadnutím na uzatvorenú zmluvu o nájme vyplýva celková suma zodpovedajúca ujme poškodeného titulom nákladov spojených so zabezpečením náhradného motorového vozidla. Z uvedeného dôvodu má súd za to, že ku kráteniu poisťovného plnenia zo strany žalovaného došlo neoprávnene.

44. Vzhľadom na uvedené súd žalobcovi priznal nárok na zaplatenie sumy 141,67 Eur (ako rozdielu medzi žalobcom vyčíslenou škodou a poisťovým plnením poskytnutým zo strany žalovaného) v celej uplatnenej výške.

45. Pokiaľ ide o žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie úroku z omeškania, rozhodujúcim pre posúdenie nároku na úroky z omeškania bolo práve oznámenie o poisťovnom plnení, z ktorého vyplýva, že dátum hlásenia poisťovnej udalosti bol deň 17.12.2019, pričom poisťovňa oznámila poškodenému, že dňa 24.1.2020 ukončila šetrenie poisťovnej udalosti a poslala súčasne výpočet výšky poisťovného plnenia. V tejto súvislosti súd uvádza, že si osvojil názor vyslovený v rozsudku NS SR sp. zn. 3Cdo 145/2017 zo dňa 22.11.2018, v zmysle ktorého „peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania upravená v § 11 ods. 8 zákona č. 381/2011 Z. z. je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a/ alebo b/ zákona č. 381/2011 Z. z., účelom ktorej je ochrana poškodeného, aby poisťovňa pod následkom tejto sankcie nezostala nečinná, aby bola nútená oznámiť v lehote 3 mesiacov poškodenému

spôsob vybavenia jeho poistnej udalosti“ a ďalej „ustanovenie § 11 zákona č. 381/2001 Z. z. sa týka výlučne nesplnenia povinnosti poisťovateľa, ktorá mu bola uložená v súvislosti so šetrením poistnej udalosti na základe oznámenia poškodeného. Zákonodarca totiž v § 11 ods. 8 uvedeného zákona jasne a zreteľne formuluje podmienku, v zmysle ktorej je poisťovateľ povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu (OZ). Je tomu tak v prípade, ak si poisťovateľ nesplní povinnosť podľa § 11 ods. 6 uvedeného zákona (bližšie pozri bod 14 tohto rozhodnutia). Z dikcie tohto ustanovenia (§ 11 ods. 6 písm. a/, b/) je zrejmé, že zákonodarca povinnosti poisťovateľa viaže výlučne vo vzťahu k prešetrovaniu poistnej udalosti.

46. V danom súdenom prípade je z obsahu spisu zrejmé, že žalovaný si splnil svoju povinnosť podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z. tým, že listom zo dňa 28.1.2020, označeným ako „Oznámenie o poistnom plnení“, žalobcovi oznámil, že dňa 24.1.2020 skončil šetrenie poistnej udalosti hlásenej dňa 17.12.2019 (teda v rámci trojmesačnej lehoty) a súčasne poskytol písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť žalovanému poistné plnenie, ktoré si poškodený, resp. žalobca ako jeho právny nástupca od neho nárokoval v plnej výške. Ako vyplýva z právneho názoru vysloveného NS SR vo vyššie citovanom rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/145/2017, „správnosť záveru poisťovateľa v samotnom vysvetlení, z akého dôvodu odmietol poskytnúť plnenie je pritom irelevantný, nakoľko v zmysle citovaného uznesenia je poisťovateľ povinný „len“ poskytnúť písomné vysvetlenie a toto doručiť poškodenému, čo v prejednávanom prípade žalovaná ako poisťovateľ v lehote troch mesiacov aj splnila. To, že žalovaná neodôvodnila odmietnutie poistného plnenia podľa predstáv žalobcu, nemožno vykladať spôsobom, že by si túto povinnosť nesplnila vôbec a následne prijať záver, že nesplnením tejto povinnosti sa dostala v zmysle § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. do omeškania“. Z uvedených dôvodov súd žalobcovi nárok na zaplatenie úroku z omeškania zo žalovanej sumy zamietol. Ako naznačuje rozhodovacia prax, obdobný právny názor zastáva Najvyšší súd SR aj vo svojom rozhodnutí zo dňa 26.2.2019, sp. zn. 1Cdo/212/2017, ale aj Krajský súd v Žiline v rozhodnutí zo dňa 24.9.2020, sp. zn. 9Co/96/2020 či v rozhodnutí zo dňa 9.9.2020, sp. zn. 7Co/70/2020 alebo Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí zo dňa 9.6.2020, sp. zn. 14Co/17/2020).

47. Súd zamietol tiež nárok žalobcu na zaplatenie nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- Eur v zmysle ust. § 369c ods. 1 Obchodného zákonníka v spojení s § 2 nariadenia vlády SR č. 21/2013, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka, a to ako nárok súvisiaci, keďže vyhodnotil, že omeškanie žalovaného nebolo v konaní preukázané.

48. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“) súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

49. Podľa § 255 ods. 2 C. s. p. ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

50. Žalobcovi bola prisúdená istina vo výške 141,67 Eur, nebol mu priznaný nárok na úroky z omeškania, ktoré ku dňu vyhlásenia rozsudku dňa 22.10.2020 predstavujú po vyčíslení sumu 4,96 Eur a ani nárok na zaplatenie nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 40,- Eur. Vychádzajúc z uvedeného a z toho, ktorá strana mala aký úspech vo veci (žalobca čo do priznanej istiny v sume 141,67 Eur, žalovaný čo do úrokov z omeškania v sume 4,96 Eur a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 40,- Eur, t.j. spolu v sume 44,96 Eur), úspech žalobcu v percentuálnom vyjadrení predstavuje 76 %, úspech žalovaného 24 %, a teda čistý úspech žalobcu predstavuje 52 % (76 % - 24 %). V uvedenom rozsahu, t. j. 52 % priznal súd žalobcovi nárok na náhradu trov konania proti žalovanému.

51. O výške náhrady trov konania bude súd rozhodovať samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.